

A briliáns vak zongoraművész pályáját rajzolja meg édesanyja, É. Szabó Márta, az ismert televíziós személyiség, a Cimborák és számos más, főleg gyermekeknek szánt kultúr műsor szerkesztője. Tamás apja, Érdi Sándor, a Stúdió című műsor szerkesztője is jelen van a könyv minden oldalán. Az izgalmakban bővelkedő könyv végigkíséri Érdi Tamás nem mindennapi sorsát születésétől, sőt, még annál is korábbról egészen a világhírig.

Az alábbiakban részletek olvashatók a könyvből:

„Tíz látóért nem adnám a fiamat!”

Még a kétségbeesés állapota.

Pár nap múlva megcsörrent a telefon.

– Sándor Károly vagyok, vagy inkább a Csikar. Mond ez a név magának valamit? – kérdezte egy férfihang.

– Hát hogyne mondana! Nagypával ott ültünk a rádió mellett, rendszeresen hallgattuk a meccsközvetítéseket.

– Márta kedves, szeretnénk felmenni magukhoz valamelyik este. Egy barátunk mesélt Tamásról, és mivel nekünk is van egy vak fiunk, tökéletesen tisztában vagyunk vele, hogy most mit élnek át. Szeretnénk megkönnyíteni ezt az időszakot, feljönne a feleségemmel.

Meg voltunk tisztelve, de nem igazán értettük ezt a két rajongó embert, akik olyan lelkesen beszéltek vak fiúkról, hogy mi csak ámuldoztunk.

– Mi is azt éreztük, mint most ti, hogy összeomlott a világ – mesélte a világhírű focista. Ez a kezdeti időszak ez maga a pokol, de azért jöttünk, hogy elmondjuk, ma már el nem cserélnénk a vak fiunkat tíz látó gyerekre.

– Majd meglátjátok, minden milyen szép lesz! – így a feleség. Túl kell esni ezeken az első éveken. De látom, hogy hiába beszélünk, az arcotokon ott a kétségbeesés. Tudjátok

mit? Felhívom a fiamat telefonon, beszéljeteK vele. Ő talán meggyőzőbb lesz nálunk.

Már tárcsázták is az otthoni számot, és a vonal végén bejelentkezett a vak fiú.

Tamás szomorkodik (Fotó: Lippay Ágnes)

– Csókolom Márta néni, tudom, hogy anyáék önöknél vannak, és hogy Tamásról beszélgetnek. Tessék nekik hinni, én nagyon jól vagyok. Csak a látók hiszik, hogy ha nem látunk, nem lehetünk boldogok. Ez egy nagy tévedés, mi ugyanúgy látunk, csak a fülünkkel meg a kezünkkel, és amit nem tudunk elképzelni, azt apa meg anya elmondja. Ne tessék kétségbeesni, én például nagy Cimborá néző vagyok.

– Micsoda?

– Minden Cimborát láttam, és nagyon szeretem. Tudom, hogy Márta néni szerkeszti.

Néztem ezeket a büszke és boldog embereket, köszöntük, hogy eljöttek, de nem értettem semmit.

– Tíz látóért nem adnák a vak fiúkat? – tűnődtem, és persze hitetlenkedtem tovább.

Laura Bush (Wikipédia)

Tamás már kamasz, koncertjei révén híres, a Parlamentbe hívják, a First Ladynek, Laura Bushnak zongorázik.

Talán tízen voltunk abban az elegáns, remek hangulatú teremben, élveztük Tamás játékát, én büszkén nézegettem körbe-körbe, de senkit sem ismertem. A koncert végén megszólalt mellettem egy hölgy.

– Istenem, milyen kicsi volt, amikor először láttam! – Hol? – kérdeztem döbbenet. – Az ITT-OTT találkozón Amerikában, vagy tizenöt évvel ezelőtt. Tamás a szüleivel volt, az édesapja híres újságíró, előadást tartott. Elállt a lélegzetem.

– De hiszen én vagyok az édesanyja. Döbbenet néztük egymást.

– Úristen Márta! Ezek szerint te sem emlékszel rám, pedig mennyit beszélgettünk! Persze, tényleg régen volt ott a Lake Hope-nál. Akkor a szervező, Sas Marci felesége voltam, de közben Kertész Magda lettem. Milyen jó lenne, ha Imre is hallaná egyszer ezt a gyönyörű muzsikát, tudod ő író, nem játszik hangszeren, de nagyon szereti a zenét, és Berlinben rengeteg muzsikus barátunk van.

Kertész Imre neve hallatán szabadkozni kezdtem, hogy jól tudom kiről beszél Magda.

Micsoda fantasztikus művész lett abból a kicsi babából! Ez egyszerűen csodálatos!

Tamás Lisztet és Bartókot játszott, elbűvölt mindenkit, de a történet itt nem ért véget.

Kertész Magdától telefonüzenetet kaptunk. Egy berlini könyvbemutatón, Kertész Imre tiszteletére jó barátja, Barenboim zongorázott. A koncert után Kertész arra kérte a zongoraművészt, hogy majd hallgasson meg egy vak budapesti fiút, aki neki nagyon kedves, és Barenboim ezt meg is ígérte. Megbeszéltük, ha Berlinben járunk, ők majd összehozzák a találkozót. Egy alkalommal Varsóból hazajövet meg is álltunk egy napra Berlinben, de Magdák akkor épp nem voltak a városban. Mindig azért nem lehet szerencsénk.

Laura Bush sem felejtette el ezt a délutánt, és hetek múlva jött a hír a Külügyminisztériumból, hogy szeretné megkapni azt a műsort, amit Tamás a Parlamentben játszott, biztos megvan nekünk cédén. Elküldenék neki Washingtonba. Nos, ennek a kérésnek köszönhető, hogy Tamás elkészítette Liszt-Bartók lemezét, amit aztán a külügy valóban továbbított Washingtonba, a Fehér Házba. Rövidesen jött Laura gyönyörűséges köszönő levele, s ettől kezdve néhány éven át karácsonyi üdvözlőlevelet is kaptunk tőle. Csak a postásunk csodálkozott, nem nagyon értette, miért levelez velünk a Fehér Ház.

Rico Saccani (Wikipédia)

Végül Zsolt és Andrea ült mellettem az Erkel Színházban, és a félelmem csak addig tartott, amíg Tamás játszani kezdett. Lassan elfelejtek mindent, már csak élvezem a zenét. Valóban olyan ez az A-dúr, különösen a második tétele, mintha az angyalok muzsikálnának. Bódulattal tölt el a teltházás siker, a taps alig akar szünni, Tamás öröme, Rico Saccani mosolygása boldoggá tesz, jönnek a gratulációk. Rico a második tétel szép hangjait dicséri, Sanyi és Erika is elégedett. Barátném büszkén és szerényen mosolyog a háttérben, végül is az ő érdeme, az ő ötlete ez a koncert, ez a találkozás, ez a siker. A csodák éve azonban csak most kezdődik.

Vasárnap reggel nehezebben mászik ki az ember az ágyból.

– Körülötted mindenki bolond? Mi végre ez a kora reggeli rohanás?

– Honnan tudjam? Csak annyit mondott, hogy valami levelet hoz. Nem vagyunk kávérajongók, a Nescafé teljesen kielégíti időnkénti kávé szenvedélyünket, így aztán előre elkészíttem „különlegességünket.” A találkozó rosszul indult. Leültünk az asztal köré, de mielőtt megkóstolta volna a kétségkívül gyanús kinézetű lötytöt, hosszan nézte, majd újra rám nézett. Pár pillanatig tűnődött, hogy egyáltalán megszólaljon-e. Láttam az arcán, hogy már a látvány is elriasztotta. Közölte, mégsem kéri, mert szerinte ezek a magyar kávék semmiben sem hasonlítanak a kávéhoz. Azt hittem, elsüllyedek, de mondandója hamar feledtette zavarunkat. Mert a hír, ami idehozta, minden képzeletet felülmúlt. Egy levelet lobogtatott, amit fel is olvasott. A torontói királyi konzervatórium igazgatójának, Peter Simonnak a meghívását tartalmazta. Május 29. és június 3-a között tart Leon Fleisher Torontóban mesterkurzust, ezekre a napokra a Konzervatórium vendégei vagyunk az iskolával szemben levő Intercontinental Szállodában.

Kiderült, hogy Rico elmesélte egykori barátjának, Peter Simonnak, azaz a magyar származású Simon Péternek, hogy Tamás minden héten Bécsbe jár a Konzervatóriumba, mert nem vették

fel a Budapesti Zeneakadémiára. Mindketten zongoraművésznék készültek, de a gyakorlás nem volt kedvükre való, rosszul bírták a magányos robotolást, így Péterből a Torontói Királyi Konzervatórium igazgatója lett, Rico pedig a karmesteri pálcára cserélte fel a zongorát. Péter először nem is értette Rico kérését, hogy valaki miért akar a híres budapesti Liszt Akadémia helyett a torontói konzervatórium hallgatója lenni? Aztán amikor megtudta bécsi utazásainkat, továbbította Tamás CD-jét a zongora tanzak kiemelkedő tekintélyének, a világhírű zongoraművésznék, Leon Fleishernek, aki miután meghallgatta, visszaüzent, hogy szeretettel várja Tamást, és ha élőben is olyan jó, mint a CD-n, elfogadja tanítványának.

Ugye érthető, hogy ilyenkor az ember nem tud megszólalni? És akkor még háborogtunk a korai felkelés miatt, sőt még egy normális kávéval sem tudtuk megkínálni! Tamás csak mosolygott, boldog volt, és bár nem mondta, de láttam az arcán, hogy ezt is Balázs üzenetének érzi, és én nem vitatkoztam volna vele, ha megszólal.

Függelék:

Az ifjúpár: Érdi Tamás és Érdi-Halmos Réka
(Gordon Eszter felvétele)

Esküvő után: Hornyánszkyiné Becht Erika, Kocsis Zoltán, Érdi-Halmos Réka, Érdi Tamás és Vásáry Tamás (Gordon Eszter felvétele)

Érdi Tamásról és É. Szabó Márta könyvéről (Fidelio és Papageno, 2018. október, november)
Miért nem vették fel a Zeneakadémiára ezt a tehetséges zongoristát?

„Egy Kroó-kritika által felkent lett a művész” Részlet É. Szabó Márta Akinek a madarak is Chopint énekelnek - Érdi Tamás történetecímű könyvéből II.

[„Egy Kroó-kritika által felkent lett a művész” - Fidelio.hu](https://www.fidelio.hu/erditamas/2018/10/20/egy-kroo-kritika-atal-felkent-lett-a-muvesz)

Érdi Márta: „Január elején kaptam egy telefonhívást...”

<https://papageno.hu/featured/2018/10/konyv-erdi-tamas/>

„Nagy ajándék, ha valaki nem lengyel, mégis így érzi Chopint”

https://papageno.hu/featured/2018/12/nagy-ajandek-ha-valaki-nem-lengyel-megis-igy-erzi-chopint/?fbclid=IwAR3_86UY_cfx5Ob2rc4sEalisjOhEEck10Garhc00G1X_MCEoR61qZnJnU

ÉRDI TAMÁS YOUTUBE FELVÉTELEIBŐL:

[Érdi Tamás - Esőcsepp – YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=HS3GfIwivwE)

<https://www.youtube.com/watch?v=HS3GfIwivwE> (5:11)

[Érdi Tamás - Liszt – YouTube \(3:35\):](https://www.youtube.com/watch?v=UQa90yiUZjo)

<https://www.youtube.com/watch?v=UQa90yiUZjo>

[Érdi Tamás - Liszt: VI. Magyar Rapszódia – YouTube \(7:28\)](https://www.youtube.com/watch?v=Uq_x2QfgSsqo)

https://www.youtube.com/watch?v=Uq_x2QfgSsqo